

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: سروش
۱۴ جولای ۲۰۲۰

آثار زیانبار و کشنده کرونا بر مردم جهان و کشور عزیز ما

امپریالیسم جهانی به سرکردگی امریکا، با عطش آزمندانه و اراده قلدرمنشانه بی شرمانه، درصدد تطبیق سیاست های اقتصادی ضدبشری و مخرب محیط زیست طبیعی (مخل ایکوسیستم) است؛ که خلق های جهان را به مشکلات دشوار و جانکاه مواجه نموده و باعث سوءتغذی، بحران غذایی، فقدان خدمات درمانی و اجتماعی و فروکش میانگین عمر در کشور های عقب نگهداشته شده جهان گردیده است. این امر تفاوت های فاحش طبقاتی را، در سطح جهانی، موجب گردیده و تشدید ستم طبقاتی و استثمار زحمتکشان افزایش یافته است. ارائه آمار و ارقام منابع بین المللی مشعر بر: تفاوت فاحش شگفت آور و مؤخیر العقول بین طبقات دارا و نادار، «بالائی ها و پائینی ها»، کارگران و سرمایه داران، به شدت تکان دهنده است. طبق گزارش آگسفا (انجمن بین المللی) ثروت نیم نفوس جهان در اختیار هشت تن قرار دارد. در همین گزارش آمده است که ثروت ۲۲ نفر ثروتمند ترین مردان جهان برابر ثروت (تولید ناخالص ملی) قاره افریقا است. در واقع غارت و چپاول ثروت های روزمینی و زیرزمینی کشورهای فقیر جهان، به اثر سلطه جابرانه سرمایه مالی و انحصارات بین المللی کشورهای امپریالیستی، چنین تفاوت های حیرت انگیزی را به وجود آورده است.

همچنان آمار گزارش دیگری حاکی است که «آب اقیانوس ها - با شتابی برابر با گرمائی که انفجار ۵ بمب اتمی به قدرت بمب هیروشیما در هرتانیه تولید می کند - در حال گرم شدن هستند که باعث از بین رفتن میلیون ها گونه جانور و گیاه و ده ها میلیارد موجود زنده در اقیانوس ها شده است». بدون تردید امپریالیسم زندگی زنده جان ها را در این کره خاکی کلاً به مخاطره انداخته و در سایه سلطه غارتگرانه اش، جهان و جهانیان را به سوی نابودی سوق نموده است.

آزمندی نئولیبرال ها به خاطر غارت ثروت های ملل، موجب کشتار های نامحدود و مهاجرت هائی کتله ئی مستمر گردیده است، امپریالیستها بر ساحات اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و سیاسی ملل تحت ستم دستبرد زده و به خصوص خلق های کشورهای «جهان سوم» را با افروختن آتش جنگ های جهانی، تحمیلی، به بهانه «عملیات بازدارنده و پیشگیرانه»، بیشتر از پیش به خاکستر مبدل می کنند و با تاخت و تاز بر مقدرات و سرنوشت ملل تحت ستم - با انعقاد قرارداد های استعماری ظالمانه توسط نظام های پوشالی و دست ساخت خود شان - میلیون ها انسان ستم دیده و زحمتکش جهان را در منگنه فقر، گرسنگی، نابرابری، ناتوانی و بی سرنوشتی قرار داده و در واقع فرمان مرگ میلیون ها انسان بی گناه و بی دفاع را صادر می کنند.

درواقع، مدافعان تئوری «لیبرالیسم نو» یعنی سردمداران قصرسفید، پنتاگون و ناتو خیره سرانه می خواهند که جهان را براساس برنامه غارتگرانه و استثماراری شان - به منظور کسب سود هرچه بیشتر - تحت نفوذ بالفعل خود قرار دهند. سرمایه در مراحل مختلف و به اشکال متفاوت درصد کسب حداکثر سود بوده است. بدین منظور برای گسترش ساحت نفوذ سرمایه، به دورترین نقاط جهان، از هیچ عمل شنیع سرکوب گرانه اجتناب نورزیده و به خاطر برآورده شدن مقاصد شوم سودجویانه خود، میلیون ها انسان را بیرحمانه و وحشیانه قتل عام نموده است. یعنی هستی و حیات انسانی برایش هیچ ارزشی ندارد. این که گفته شده است که نظام سرمایه توأم با جنگ و خون ریزی به قدرت رسیده است، بدون تردید سخن بیهوده و گزاف نمی تواند باشد. رقابت در سرشت سرمایه نهفته است؛ و جنگ نتیجه ضروری رقابت بر سر تقسیم جهان است. لذا نظام سرمایه - به خاطر سلطه استعماری و استثماراری - نه تنها کشورها و ملل فقیر جهان را مورد تجاوز، اشغال و تحمیل جنگ های هستی برانداز قرار داده بلکه به خاطر توسعه نفوذ در ساحت رقابت استعماری به دو جنگ جهانی خونین و ویرانگر مواجه نموده و میلیون ها انسان بی گناه و بی دفاع را با توحش لجام گسیخته به کام مرگ فرستاده است.

اما، چرا جنگ ها وقوع می یابند و پایان ناپذیرند؟ (ما فعلاً از بحث روی عوامل تاریخی، اقتصادی و سیاسی آن منصرف می شویم و صرف مؤجاز اشاره ای به جنبه استعماری و ضد استعماری آن می کنیم). فرض امپریالیست های مهاجم و اشغالگر همواره مبنی به این پندار واهی بوده است که خلق کشور اشغالی منفعلانه اشغال را پذیرا می شود و از خود هیچ گونه مخالفت و مقاومتی بروز نمی دهد؛ اما تاریخ دوصدسال اخیر نشان داده است که خلق های مورد یورش اشغالگران - علی رغم فقدان امکانات مادی، تسلیحاتی و تفاوت های فاحش اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و نظام های سیاسی - سلحشورانه و جانبازانه پوز قدرتمندترین استعمارگران را به خاک سیاه مالیدند. و این مقوله مشهور محک صحت خورده است که: «هر جا ستم است، مقاومت نیز است». با عطف توجه به تاریخ گذشته، از آوان استقرار نظام سرمایه تا کنون، بالنوبه عده ای از خلق های جهان - به ویژه در آسیا، آفریقا و امریکای لاتین - در حال جنگ به سر برده اند. از آغاز هزاره سوم تا کنون در برخی از کشورهای خاورمیانه، آسیای مرکزی، امریکای لاتین، اروپای شرقی و آفریقا آتش جنگ شعله ور بوده است. و این تئوری هرچه بیشتر مصداق می یابد که «امپریالیسم یعنی جنگ» یعنی خون ریزی، یعنی تباهی طبیعت و بشریت....

حرص و آز سیری ناپذیر سرمایه داران برای کسب سود بیشتر و انباشت سرمایه، شرایط زندگی را برای طبقه کارگر و سایر زحمتکشان، دشوار و سرسام آور نموده است. و این در حالی است که به یمن پیشرفت دانش و تکوین تکنولوژی (به ویژه دانش سیبرنتیک) و وسایل و ابزارهای تولیدی تکامل شگفت انگیزی نموده و به موازات آن و فور تولیدات و به خصوص فرآورده های مصرفی رابه بار آورده است. اما به جای این که این پیشرفت و فراوانی منتج به تأمین مایحتاج اولیه، رفاه جامعه انسانی و شکوفائی محیط زیست گردد؛ به فقر، بیکاری، گرسنگی و مرگ انسان ها انجامیده است؛ و به گفته فوریه «در دوره تمدن، فقر از فراوانی محصول ناشی می شود». شیوه تولید سرمایه داری، به جز از تولید ارزش اضافی، انباشت و تراکم سرمایه در دست عده قلیلی، هدف دیگری ندارد. پیامد این امر، سبب «انباشت ثروت در یک قطب و در عین حال به معنای انباشت فقر، رنج کار، بردگی، نادانی، ددمنشی و تنزل اخلاقی در قطب مقابل، یعنی در طرف طبقه ایست که محصول کار خود را به صورت سرمایه تولید می کند.» (سرمایه).

هر چند نظام سیاسی سرمایه داری، به خاطر تسریع و کوتاه کردن چرخه تولید، معدودی خدمات اجتماعی انجام داده، ولی آنهم (در تحلیل نهائی) سرانجام آب به آسیاب سرمایه ریخته می شود. زمانی «قانون فقراء» را به تصویب می رساند، بعداً به الغای آن اقدام می نماید. مدتی برای نجات از بحران ها و جلوگیری از نابودی محتوم و تداوم عمر ننگین

خود، «دولت رفاه»، گویا سرمایه داری کنترل شده، را به وجود می آورد و بعداً با ایجابات شرایط مساعد، با اتخاذ سیاست اقتصادی رقابت آزاد «لیبرالیسم نو» آن را نیز به زیر خاک دفن می کند. نیم بند خدمات اجتماعی را بی شرمانه از دست توده های زحمتکش می رباید و مردم را از دسترسی به تسهیلات ناچیز صحت عامه محروم می کند. با شیوع کرونا، تأثیرات زیانبار سیاست اقتصادی «نیولیبرالیسم» و خصوصی سازی بخش های تولیدی و اقتصادی حتی در عرصه درمانی، مردم را - بی محابا - به معرض تباهی و عوارض زیانبار آن تنها گذاشت و چهره کریه مدعیان دروغین «بشردوستی» از پرده بیرون افتاد.

نه تنها این که فقراء و زحمتکشان جهان به خطر ابتلا به کرونا و تهدید مرگ مواجه اند، بلکه به نسبت تحمل قرنطین و تعطیل عرصه های فعالیت تولیدی و خدمات، میلیون ها کارگر به «ارتش بیکاران» پیوسته اند. تنها در ایالات متحده آمریکا ۴۲ میلیون بیکار گزارش داده شده است. سایر کشورهای جهان به ویژه کشورهای فقیر - از لحاظ آماری - وضعیت بهتر از این ندارند. با گسترش استمراری شیوع کرونا، و همپای آن رکود تولیدی در عرصه های مختلف اقتصادی، شیوه تولید سرمایه داری را به بحران عمیقی مواجه خواهد نمود که اثرات مخرب دیرپای آن از «بحران بزرگ» ۱۹۲۹-۱۹۳۱ و بحران مالی ۲۰۰۸ بسی بیشتر پیش بینی شده است.

همین اکنون کم و بیش، در سطوح متفاوت و در بسیاری از عرصه های فعالیت های اقتصادی، نشانه های بحران به وضوح دیده می شود. اما سرمایه در هر حالت و تحت هرگونه شرایطی، به فکر کسب سود و انباشت سرمایه است. لذا بی مبالاتی آنها، در مورد رفع مشکلات ناشی از شیوع کرونا، کاملاً مشهود است (اختلافات متنازع در قبال رعایت قرنطین و یا الغای آن، نشانه بارز این بی مبالاتی است). در چنین وضعیتی که زحمتکشان جهان، بهت زده و نگران حالت بدتر احتمالی آینده هستند، به بی باوری می شنویم که سرمایه ثروتمندان امریکائی، نیم تریلیون دلار افزایش یافته است. طبق گزارش تازه مؤسسه سیاست گذاری (ای پی اس) ثروت میلیاردرهای آمریکا از ۱۸ مارچ تا ۴ جون ۵۶۵ میلیارد دلار یا بیش از ۲۰ درصد رشد کرده است. «بزرگم جان کردن، قصاب در غم چربو».

در کشور اشغالی ما که آتش ستم و استبداد زبانه می کشد، فشار توانفرسای اشغالگران امپریالیزم آمریکا و ناتو از یک جانب و از جانب دیگر دست نشانندگان و مزدوران خود فروخته - که داغ ننگین اسارت و بردگی را بر جبین دارند - برگردنه های خلق بی دفاع ما لمیده اند و هر روز خون می ریزند و با تشدید و شعله و رساختن آتش جنگ های نامحدود و تحمیلی، بر جنایات ننگین خود می افزایند. با تداوم اشغال کشور و زدنی، قتل، غارت، چوروچپاول از سوی مزدوران اشغالگر هست و بود کشور ما به تاراج برده می شود، و به منظور حفظ قدرت و ثروت های غارت کرده شان، هیچ گاهی حاضر نیستند که دست از جنایت و خونریزی بردارند، کشور ما را به جهنمی سوزان (به دستورا بداران امریکائی و ناتوئی شان) مبدل کرده اند. خلق ستمکش ما در این کوره سوزان همه روزه می سوزد. بیکاری، گرسنگی، انتحار، انواع فجایع و امراض کشنده هر روز و هر آن مردم عذاب دیده مارا رنج می دهد، مزید بر این مصائب، با شیوع ویروس کرونا در سرتاسر کشور، علاوه بر این که نیم رمقی را از جان مردم می گیرد، روند فعالیت های اقتصادی و اجتماعی مردم افغانستان را در شرایط کنونی، مختل نموده است. آری در این شرایط عالمگیر ویروس کرونا و ازدیاد شمار مبتلایان به این مرض مهلک، خلقهای بی پناه مارا سخت رنج می دهد.

بر همگان روشن است که با گسترش روز افزون این ویروس، مرگ و میر در بین مردم حرمان کشیده و فقیر افغانستان بیشتر اوج گرفته است. به ویژه در شهرهای پرنفوس - که تراکم کارگران، زحمتکشان روزمزدی و کسبه کاران به خاطر به دست آوردن لقمه ای بخور و نمیر اجباری است - جان شان را بیشتر با خطر مواجه نموده است. برای زنده ماندن خود و خانواده شان، هراس از ویروس کشنده کرونا را کاملاً به دور افکنده اند. البته بیشترین مبتلایان به ویروس کرونا همین

قشر ستمکش ما هستند که با ابتلا به این ویروس عده ای هر روز جان شان را از دست می دهند. هیچ نوع خدمات درمانی و بهداشتی از سوی دولت دست نشانده، در سرتاسر کشور وجود نداشته و ندارد و البته مردم انتظار انجام چنین خدماتی را از دولت مزدور نیز ندارند. بلند پایه ها و رؤسای مربوط دولت مزدور، مشغول دزدی و اخاذی، حیف و میل هستند؛ و ویروس کرونا برای شان، منبع درآمدزایی شده است. کفن دزدان شورای نظاری - که چندی پیش در رأس اداره صحت عامه قرار داشتند - تمام پول های اختصاصی و بودجه فرمایشی "غنی" را، مشترکاً به جیب زده اند. که به سطح بین المللی رسوائی های شان بالا گرفت؛ و "غنی احمدزی" رئیس دزدان از روی ناگزیری، دزد دیگری را به سمت دزد پیشین گماشت. باتوجه به گزارش رسانه های وابسته به دولت پوشالی، سرقت هشتاد هزار دلار پول اخاذی و کمک های دریافتی - از پول تا بسته های تست مواد بهداشتی، قاچاق ماشین های تنفسی و سائر تجهیزات مربوط وزارت نام نهاد صحت عامه - بی توجه به حفظ سلامت مردم - توسط کادرها و تیم منتخب دزد ورهن "اشرف غنی" در شرایط ناگوار شیوع این ویروس کشنده، ننگین و شرم آور است.

آری ضعف و بی پروائی های دولت، در ارائه خدمات صحتی و بهداشتی، رسوائی عالم شده است. لذا، دیگر به مردم ما مراکز صحتی (کلینیک و شفاخانه و...) چندان مفهومی ند. در صورت میتلا شدن، مردم با اتکاء به امکانات ناچیز و فقیرانه خود، برای نجات جان عزیزان شان سعی و تلاش می کنند و به نسبت فقدان خدمات صحتی، متأسفانه عده ای جان خود را از دست می دهند. آمار وارقامی که دولت پوشالی اعلان می کند، به هیچ صورت با مرگ و میری که در گوشه گوشه کشور، از اثر ویروس کرونا وقوع می یابد، در انطباق نیست.

مردم زحمتکش و ستم دیده افغانستان!

در اوضاع بحرانی دهشترا و وحشت باری که ما به سر می بریم، امپریالیزم امریکا و مزدوران خو فروخته شان در تلاش اند تا با دروغ و ترفند، با هزار حيله و نیرنگ و نمایش خیمه شب بازی های مضحک (به نام های صلح و جنگ و...) مردم این سرزمین سوخته را بفریبند و اهداف ستمگرانه و غارتگرانه شان را پیش ببرند.

وقت آن رسیده است که تمام مردم زحمتکش و آزاده افغانستان یکجا با جنبش های آزادیبخش و سازمان های انقلابی در برابر اشغالگران و حاکمیت پوشالی به پا خیزند و صدای اعتراض خلق خود را، تا محو و نابودی دشمن غدار، به سیل خروشان سدناپذیر مبدل کنند. نگذاریم بیشتر از این استعمار و سگان زرین قلاده و دست پرورده شان، خلق ما را زیرستم قرار دهند، هر گاه مشت های گره خورده من و تو یکی شود، روز رستاخیز قطعی است.

زندگی در قید و بند رسم و عادت مردن است

دست دست توست بشکن این طلسم ننگ را

«بیدل»

زنده و پرافتخار باد خلق غیور و زحمتکش ما!

مرگ و نفرین بردولت دست نشانده و حامی منافع اشغالگران!